

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:33	6:52	אלעד
8:35	6:42	בית שמש
8:33	7:00	בני ברק
8:32	6:51	טבריה
8:33	6:39	יבנאל
8:32	6:43	ירושלים
8:33	6:50	מודיעין עילית
8:33	6:50	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 30 (749)

פרשת אעור, ט"ו אייר, אבות פרק ד', שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: דברי הימים א-י"ח | בבלי: חולין ב' | ירושלמי: קידושין מ"ח | תוספתא: יום טוב א' | רמב"ם: ציצית ב'

מוהרא"ש מספר

ל"ג בעומר

כְּשֶׁמִגִּיעַ הַיּוֹם הַגָּדוֹל ל"ג בְּעוֹמֵר רוֹאִים שְׂכוֹלִם שְׂמַחִים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, גַּם הַיְהוּדִים שְׂזוֹכִים לְהִיּוֹת בְּמִירוֹן וְגַם אֵלּוּ שֶׁהֵם לֹא בְּמִירוֹן, כּוֹלֵם מְרַגִּישִׁים שְׂמִיחָה בְּלֵב, זֶה בְּגַלְל שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ מְרֹאֵשׁ (שְׁבַת קִלְח:), שְׁעוֹמְדוֹת לְהִיּוֹת צְרוֹת קְשׁוֹת וּמְרוֹת לְנוּ הַיְהוּדִים וְיִבּוֹא זְמַן שִׁיְהִי כֹל כָּךְ שְׂקוּעִים בְּגָלוּת עַד שֶׁהַתּוֹרָה חָס וְשָׁלוֹם תִּשְׁכַּח, וְהַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אָמַר לְהֵם: "חָס וְשָׁלוֹם שֶׁתִּשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל", כְּמוֹ שְׂפָתוֹב בְּפִסּוֹק (דְּבָרִים ל"א, כ"א): "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ", וְרַבְּנּוּ ז"ל גִּילָה לְנוּ שֶׁבְּזָכוֹת הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אָף פָּעַם לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מְרוֹמְז בְּפִסּוֹק שֶׁהוּא

<<<<

מילה של התחזקות

דַּע לָךְ, שֶׁל"ג בְּעוֹמֵר מְסוּגָל לְפַעַל יְלָדִים, וְאִפִּילוּ שֶׁהַרֹּפְאִים אוֹמְרִים שֶׁלֹּא יִזְכּוּ לִילָדִים, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזָה לְמִי שֶׁנִּמְצָא תַּחַת הַטֶּבַע, אֲבָל מִי שֶׁמֵאֱמִין שְׂאִין טֶבַע, כָּל הַטֶּבַע הוּא רַק בְּרִיאָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל הַטֶּבַע מִתְּנַהֵל עַל יְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי שְׂמִיבְקָשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי שְׂעוֹשִׂים אֶת סְגוּלוֹת הַצְּדִיקִים - אֲפָשֶׁר לְזָכוֹת לְהַבִּיא יְלָדִים; אֲזִ תִּירָה עִם הַחַץ וְקִשְׁתְּ בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ, כִּי רַבְּנּוּ אוֹמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ג), "דְּרִיכַת הַקְּשֵׁת בְּל"ג בְּעוֹמֵר הוּא סְגֻלָּה לְבָנִים"; וְעַם אֲמוֹנָה, וְעַם אֲמוֹנָה בְּסִגְלוֹת הַצְּדִיקִים - אֶתָּה תִּזְכֶּה לִילָדִים, בְּנִים וּבְנֵי בְּנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת.

(עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים תִּשְׁפ"ו)

ווארט על הפרשה

אָמַר אֶל הַפְּהַנִּים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם. אוֹמֵר רַש"י: אָמַר וְאִמְרַתְּ, לְהַזְהִיר גְּדוֹלִים עַל הַקְּטָנִים. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוה"ר"ו, חֶלֶק א', סִימָן רס"א): "כְּשֶׁנּוֹפֵל אָדָם מִמַּדְרַגְתּוֹ יַדַּע שֶׁמֶן הַשָּׂמִים הוּא, כִּי הַתְּרַחֲקוֹת תְּחַלַּת הַתְּקָרְבוֹת, עַל כֵּן נִפֵּל שִׁיתְעוֹרֵר יוֹתֵר לְהַתְּקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֲצָתוֹ שִׁיתְחִיל מִחֲדָשׁ לְכַנֵּס בְּעַבּוּדַת ה' כְּאֵלּוּ לֹא הַתְּחִיל עֲדִין כָּלֵל מֵעוֹלָם, וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעַבּוּדַת ה', שְׂצָרִיכִין מִמֶּשׁ בְּכָל יוֹם לְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ. זֶה הַפְּרוּשׁ, אָמַר וְאִמְרַתְּ, לְהַזְהִיר גְּדוֹלִים עַל הַקְּטָנִים. הַכּוֹנֵה שְׂבִזְמָנִים שֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם טוֹב וְיֵשׁ לוֹ חַיּוֹת; עָלִיו לְהַתְּכַוֵּן לְיָמִים הַקְּשִׁים, לְזָמָנִים שֶׁהוּא יִהְיֶה מְלֹא בְּחַלְשׁוֹת הַדַּעַת, יִהְיֶה לוֹ חֲשׂוֹךְ לְגַמְרֵי, שְׁגָם אֲזִ הוּא יוֹכֵל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

(זאת התורה אמור א')

אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֶלְקִינוּ וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. לְכַאוּרָה קֶשֶׁה לְמָה הַפְּסוֹק נּוֹקֵט בְּלִשׁוֹן "אֶלְקִינוּ", וְלֹא בְּלִשׁוֹן הַרְגִּיל "אֶלְקִים"?

רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוה"ר"ו חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שֶׁמֵּהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ יוֹרְדִים אוֹרוֹת פְּשׁוּטִים שִׁיְכוֹלִים לְפָרֵשׁ לְטוֹב אוֹ לְרַע. אִם הָאָדָם מֵאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד מִתְּכַוֵּן לְטוֹבָתוֹ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ חַיִּים מְאֻשְׂרִים. אֲבָל אִם הָאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא אוֹהֵב אוֹתוֹ, הוּא רוֹצֵה חָס וְשָׁלוֹם לְנֶקֶם בּוֹ, אֲזִי יֵשׁ לְאָדָם חַיִּים רְעִים, הַכֹּל תְּלוּי בְּאָדָם בְּעַצְמוֹ.

זֶה הַפְּרוּשׁ שֶׁל הַפְּסוֹק, אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל "אֶלְקִינוּ" וְנִשְׂא חֲטָאוֹ, אָדָם מְקַלֵּל רַק אֶת אֶלְקִינוּ כְּלוֹמַר רַק בְּגַלְל שֶׁהוּא מְדַמֵּן לְעַצְמוֹ אֶלְקִינוּ כְּפִי שֶׁהִמַּח שְׁלוֹ דְמִיּוֹ, אֲבָל הָאֱמֶת הִיא שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא בּוֹרֵא טוֹב שֶׁרַק רוֹצֵה לְעֹזֵר לְנוּ תְּמִיד.

(תוֹךְ הַנַּחֲל, לִיל שַׁב"ק, אָמַר תִּשְׁ"ס)

שְׁלוֹם וְאַהֲבָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ב' פְּרִשְׁת אָמור, י' אִייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נרו וְאִיר, קְרִית בְּרִסְלָב

אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אוֹתְךָ; הִיִּית וְאַתָּה עוֹזֵר לִי הִרְבֵּה מְאֹד עִם הַמוֹסְדוֹת וְעִם הַקְּהֵלָה, וְגַם לְבָנוֹת אֶת הַקְּרִיָּה, אֶת קְרִית בְּרִסְלָב הַיְפָה, אֶת הַקְּרִיָּה שְׁנוּשָׂאת אֶת שֵׁם רַבְּנִי; אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אוֹתְךָ שְׁתִּמֵּד תִּזְכּוֹר לְהִזְהַר לֹא לְהִכָּאִיב לְאַף אֶחָד, וְאִיךְ אֶפְשֵׁר לְגַרֵם שְׁלֹאֲנָשִׁים תִּהְיֶה הַרְגָּשָׁה טוֹבָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד אוֹהֵב אֶת הָאָדָם שֶׁמִּבִּיא שְׁלוֹם וְעוֹשֶׂה הַכֹּל לְמַעַן הַשְּׁלוֹם.

דַּע לָךְ, מֵהַיּוֹם שֶׁל ל"ג בְּעֶמֶר כָּבֵד מִתְחִיל לְזָרוּחַ הָאוֹר שֶׁל חַג הַשְּׁבוּעוֹת; עַד ל"ג בְּעֶמֶר אֱלוֹי יְמֵי אֲבָל, נוֹהֲגִים הַלְכוֹת אֲבָלוֹת עַל תִּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁלֹּא נִהְגוּ כְּבוֹד זֶה לְזֶה וְהֵם מֵתוּ, וְהַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי תִּקֵּן אֶת זֶה, הוּא הַכְּנִיס אֶהְבָּה בְּכֹל הַתִּלְמִידִים, הוּא אָמַר (נִשְׂא קַח-): "אֲנִי בְּחַבִּיבוּתָא תִּלְיָא", אֲנַחְנוּ תִּלּוּיִם בְּאַהֲבָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְאַהֲבֵה זֶה אֶת זֶה; הוּא לָמַד אֶת הַלְמוּד שֶׁרַבּוּ הַקְּדוֹשׁ הַתְּנָא רַבִּי עֲקִיבָא לָמַד (יְרוּשְׁלַמִי נְדָרִים ט, ד; שְׁבַת לא): "וְאַהֲבַת לְרַעְךָ כְּמוֹךָ, זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה", וְכֵן מְקַבְּלִים אֶת הַתּוֹרָה; עַל יְדֵי שְׂאוּהֵבִים יְהוּדִי וְלֹא מְדַבְּרִים רַע עַל אֵף יְהוּדִי – זוֹכִים לְקַבֵּל רָגֶשׁ חֲזֵק לְלַמּוֹד תּוֹרָה (שִׁיחוֹת ה"ו, סִימָן צא).

הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ ל"ג בְּעֶמֶר הוּא יוֹם שְׂצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַלְמוּד שֶׁל 'אֲנִי בְּחַבִּיבוּתָא תִּלְיָא', לְעֲזֹב אֶת הַמְּחַלְקֵת, לֹא לְרִיב עִם אֵף אֶחָד, וְלְאַהֲבֵה אֶת כָּל אֶחָד; צְדִיקִים אָמְרוּ: 'בִּי שְׁמַעוֹן לְכֹל' הוּא יְכוֹל לְסַבּוֹל אֶת כָּלֵם, זֶה הַלְמוּד שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ ל"ג בְּעֶמֶר, לְהִיִּית לְכֹל, שְׂיֻכְלוּ לְסַבּוֹל אֶת כָּל אֶחָד, לְרַצּוֹת לְעֹזֵר לְכוֹלֵם, לְפָנוֹת מְקוֹם בְּלֵב לְכֹל יְהוּדִי.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה אָמור תשפ"ו)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת הַשּׁוֹבָה

כו. הַעוֹשֶׂה דָּבָר עֲבָרָה וּמִתְחַרֵּט בָּהּ, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.
 כז. הַנוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בְּאֲמוּנָה, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

מִבִּיא כְּרִא'ה, כִּי סוֹפֵי תִיבוֹת שֶׁל הַמְּלִים "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ", הֵם הַמִּלָּה יוֹחָאי; שְׁעַל יְדֵי הַבֵּן יוֹחָאי – שְׁזָה הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן – הַתּוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח.

לְכוּ הַשְּׂמַחָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֶמֶר הִיא שְׂמַחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כּוֹלֵם שְׂמַחִים; כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שְׂגָלָה אֶת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ – יוֹצֵאִים מֵהַגְּלוּת, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב בַּזוֹהַר (נִשְׂא, קכד-): "בְּהַאי חַבּוּרָא דְאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא", עַל יְדֵי הַזוֹהַר, נִצָּא מֵהַגְּלוּת; מֵאִיזוֹ גְּלוּת? מֵהַגְּלוּת הַפְּרֻטִית, הַגְּלוּת הַחֲשׂוּכָה שְׂשׂוֹכְחִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֵין גְּלוּת גְּרוּעָה יוֹתֵר מִמִּי שְׂשׂוֹכַח מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא נִכְנַע תַּחַת טְבַע, מְקַרָּה וּמְזַל, אֵין לוֹ אֲמוּנָה, וְכִשְׁלוּמִדִּים זוֹהַר – מְקַבְּלִים אֲמוּנָה בְּרוּרָה, רוֹאִים שְׂאֵין שׂוֹם דְּבַר חוּץ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כָּל דְּבַר הוּא אֶלְקוֹת, דּוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר – הַכֹּל לְכֹל הוּא עֲצָם עֲצָמוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, אֵין שׂוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל; בְּכָל תְּנוּעָה, בְּכָל דְּבַר - מְסַתְּתֵר אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם; כְּשְׁלוּמִדִּים זוֹהַר נִפְקָחוֹת הָעֵינַיִם, מִתְחִילִים לְרֹאוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, מִתְחִילִים לְהִרְגִישׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

בְּל"ג בְּעֶמֶר יֵשׁ מְנַהֵג לִירוֹת בְּחָץ וְקִשְׁת. אֶחָד מֵהַטְּעָמִים הוּא, חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה מְסַפְּרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה עט, ו; יְרוּשְׁלַמִי שְׁבִיעִית כה-): כְּשִׂינְצָאוּ הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּבָנוּ הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר מֵהַמְעָרָה אַחֲרֵי שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הֵם רָאוּ צִיד פּוֹרֵשׁ אֶת הַרְשָׁתוֹת כְּדֵי לְלַכֵּד צְפוּרִים, הֵם רוֹאִים שֶׁהוּא פּוֹרֵשׁ אֶת הַרְשָׁת וְצַפּוֹר כְּמַעֲט נִלְכְּדָת, וּבְשָׁנָה הָאַחֲרוֹנָה הַצַּפּוֹר נִצְלָה, אַחֵר כֵּן מַגִּיעָה עוֹד צַפּוֹר וְהֵם שׂוֹמְעִים שְׂיּוֹצֵאת בַּת קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם שְׂאוּמְרָת: "נִצְוֹדָה" וְהַצַּפּוֹר נִצְוֹדָה; אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּן יוֹחָאי לְבָנוּ: "אַתָּה רוֹאָה, אֶפִּילוֹ צַפּוֹר קִטְנָה לֹא יְכוֹלָה לְהִלְכֵד בְּלִי שְׂיִכְתָּבוּ אֶת זֶה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, אִזּוֹ וְדָאִי שְׂכָל מַה שְׂעֵבֵר עֲלֵינוּ זֶה מִן הַשָּׁמַיִם בְּחֻשְׁבוֹן מְדִיק"; לְכוּ יוֹרִים עִם הַחֵץ וְהַקִּשְׁת, כְּדֵי לְזַכּוֹר אֶת הַלְמוּד שֶׁל הַצִּיד שְׂצַד וְהַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי אָמַר שְׂאֶפִילוֹ צַפּוֹר קִטְנָה לֹא יְכוֹלִים לְלַכֵּד רַק עִם רְשׁוֹת מְלַמְעֵלָה; כְּדֵי שְׂנִזְכֹּר שְׂכָל דְּבַר שְׂקוּרָה מְדַבֵּר קִטָּן עַד דְּבַר גְּדוֹל הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן מְדִיק.

אַחֵי הָאֱהוּב אֵל תִּאֲשִׁים אֶת עֲצָמְךָ, אֵל תִּלְחֹץ אֶת עֲצָמְךָ, כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ, עִם אֲשַׁתְּךָ, עִם הַיְלָדִים שְׂלָךְ, הַכֹּל זֶה רַק כִּי רוֹצִים לְשִׂמּוֹעַ אֶת הַקּוֹל שְׂלָךְ אִיךְ אַתָּה מְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עוֹד טַעַם לְמַה אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים לִירוֹת עִם חֵץ וְקִשְׁת. כִּי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֹמֵר (תִּיקוּן ו, דף לו-), כְּשִׂמְשִׁיחַ יְבוֹא יִרְאוּ קִשְׁת בְּצַבְעִים מְאִירִים, וְזֶה יְהִיֶה סִימָן שְׂמְשִׁיחַ הַגִּיעַ, כְּשִׂיִּרְאוּ אֶת הַחֵץ וְקִשְׁת בְּצַבְעִים מְאִירִים, הַכּוֹנֵה לְקִשְׁת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל; הִיְהוּדִים לֹא מְשַׁתְּמִשִּׁים עִם נֶשֶׁק,

איך עוצרים את המלים הבלתי עדינות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה לשאול מה לעשות כשבעלי צועק על הילדים כל מיני מילים לא עדינות, לדגמא 'גלם' 'טפיש' וכדומה, וכמה שאני מתחננת אליו שרק את המלים האלו שלא יגיד, זה לא עוזר, הוא מתרגז עוד יותר, ואז אין כבר אל מי לדבר.

המצב ממש נורא, אשמח מאד אם ראש הישיבה שליט"א יתן לי עצה כמה שיותר מהר, זה מאד חשוב.

יישר פח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"ו

קבלתי את המכתב.

את הילדים צריכים לחנך שידברו עדין, וכשאומרים 'לחנף' זה לא אומר להגיד פעם אחת, זה אומר להגיד ללא הפסקה, עד שהילדים מתחנכים; צריכים להגיד ולהגיד, ולפעמים אומרים יותר תקיף, לפעמים יותר רך, לפעמים מתגמלים ולפעמים מענישים; כך זה עובד עם חנוך.

במיחד צריכים ללמד ילדים מאד חזק שידברו עדין, לא להשתמש במלים כמו 'גלם', 'טפיש', 'משוגע' וכו', מספרים לילדים ספורים על לדבר בעדינות. חכמינו הקדושים מספרים (פסחים ג:) שמעו כהן שלא דבר עדין, והבינו שמשהו קורה עם היחוס שלו, בדרך וראו שהוא לא כהן כשר, וספור אחר, התנא הקדוש רבי יוחנן שמע שתי מתלמידיו משוחחים, אחד דבר מאד עדין, אז הוא אמר: "אני בטוח שהוא יגדל מורה הוראה", ועוד ספור, רב שמע שאחד מתלמידיו מדבר לא כל כך עדין, הוא אמר: "אני מתש כמו 'דבר אחר'", ורב לא דבר אתו במשך שלושים יום; צריכים לחנך את הילדים לדבר עדין וקדוש, ובנדאי שלא לדבר מילים מגנות, כי רק כשאדם מדבר עדין - הוא קדוש, וזו שפת לשון הקודש; אין מילים מגנות בשפה הזו, הכל מאד עדין וקדוש.

את הבעל אל תחנכו, את הבעל תכבדו, ואם הוא לא נוהג נכון, הוא צועק על הילדים לשונות וכו' - אל תהיו טפשה ותוסיפו שמן למדורה, להרגיז אותו עוד יותר; בעל מכבדים, לא מחנכים, את הבעל בונים.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

(עצתו אמנה אחרי קדושים תשפ"ו)

כמו שכתוב (תהלים מד, ז): "כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני", היהודים משתמשים בתפלה והתבודדות, זה החרב של עם ישראל. כפי שיעקב אבינו אמר ליוסף (בראשית מח, כב): "בחרבי ובקשתי", שם אומר רש"י, בתפלות שלי; זו החרב שלנו והקשת שלנו, וזו יהיה חרבו של משיח, כי משיח יכבש את העולם בלי נשק, משיח יכבש את העולם בתפלה, הוא יחדיר בעולם את הענין של לדבר אל השם יתברך ולבקש מהשם יתברך; לכן אנחנו יורים בל"ג בעומר בחץ וקשת, להזכיר שאנחנו מצפים למשיח שיביא לנו את הקשת בגונא נהירין. החץ וקשת של ל"ג בעומר צריכים להזכיר לנו שנתחזק בתפלה והתבודדות, שנבקש כל דבר מהשם יתברך, וכשנמצאים בצרה - שישתמשו בפה; השפתים הם בצורה של קשת והלשון היא החץ, שיבקשו מהשם יתברך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ברכות ט, א): "אם בא על אדם צרה, לא יצווח, לא למיכאל, ולא לגבריאל - אלא לי יצווח ואני עונה לו מיד", בתפלה אפשר לפעל הכל, תפילה היא הנשק הכי חזק שבה אפשר לנצח את כל השונאים.

את זה תעשה, רק לדבר אל השם יתברך; תודה לו על כל דבר ויתבקש ממנו על כל מה שאתה צריך, תחזיק את הקשת בידי ותירה חצים, תפתח את פיך ותירה חצים, כלומר דבורים אל השם יתברך.

(גליון ל"ג בעומר)

הכנות ל"ג בעומר בקריית ברסלב

היום הגדול והקדוש ל"ג בעומר הולך ומתקרב, יום ההילולא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, שכל עם ישראל מרגיש שייכות לצדיק זה, קשר עליון שאי אפשר להסביר במילים. גם בקריית ברסלב ליברטי, נערכים ליום הנעלה, ובפרט השנה שוררת שמחה עצומה בקרב אנשי שלומנו, כאשר לראשונה נוכח שראש הישיבה שליט"א יחוג את היום הקדוש יחד איתנו בקריה. בשונה מכל השנים בהן נהג לנסוע למירון לציון הקדוש, יישאר השנה איתנו, ומכאן נתקשר לצדיק על ידי לימוד ספרו הקדוש, הזוהר הקדוש ותיקוני זוהר. ראש הישיבה שליט"א התבטא כי אם יוכל לפעול אצל אנשי שלומנו שיתחילו ללמוד זוהר הקדוש – לקבוע שיעורים בזוהר הקדוש ובתיקוני זוהר, הרי זה חזק וחשוב בהרבה מאשר להיות בל"ג בעומר במירון.

התכנון הוא שבעזרת השם ביום ל"ג בעומר, יום שלישי אחר הצהריים פרשת בהר-בחוקות, נתאסף מול בית המדרש הגדול ברחוב האשקי, שם תודלק מדורה גדולה כפי שנוהגים בכל תפוצות ישראל. נשיר ונרקוד לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, ונפעל ישועות וכל טוב על ידי שמחה של מצווה. לאחר מכן תוגש סעודה חגיגית בבית המדרש, שם נוכח לשמוע במהלך הסעודה דיבורים חשובים ביותר מראש הישיבה שליט"א, על מה שצריך לקבל על עצמנו ביום קדוש זה, ל"ג בעומר.

המדורה והריקודים מחוץ לבית הכנסת יתקיימו במגרש החניה הגדול שבחזית בית המדרש. הנשים תעמודנה במגרש החניה העליון, משם יהיה נוח מאוד להשתתף ולצפות במעמד כולו. דרושים בחורים ואברכים המוכנים לסייע במהלך כל היום, החל מהכוננת התנועה ברחוב האשקי, נהיגה באוטובוסים לאיסוף הציבור מהנקודות שנקבעו (כפי שמסתמן כעת האוטובוסים יאספו את הקהל ממספר מוקדים בהם יש חניה מספקת), וכן עריכת הסעודה וכדומה. ניתן לפנות לשמש החשוב מוה"ר ישראל פוקס הי"ו.

יעזור השם יתברך שהמעמד יביא את ההשפעות הנכונות עבורנו ועבור כל עם ישראל, והעיקר שנוכל להוציא מכך "לעובדא ולמעשה" כיצד להתנהג בחיים כיהודים יראי שמיים.

***

שבת קודש יפה במחיצת ראש הישיבה שליט"א באזור ה"וילג" שבקרית ברסלב

שבת קודש פרשת אחר-קדושים הייתה שבת מיוחדת מאוד עבור היהודים המתגוררים באזור החדש של הקריה, סביב בנייני המוסדות הנמצאים ב"וילג" אוף ליברטי אשר זכו שראש הישיבה שליט"א הגיע בפעם הראשונה לערוך שבת קודש באזור זה.

התפילות התקיימו בבית הכנסת "ליקוטי מוהר"ן", שם הייתה השבת שמחה, נעימה ומרוממת מאוד. בערב שבת ניגש ראש הישיבה שליט"א לעמוד לתפילת קבלת שבת. לאחר התפילה עורר ראש הישיבה שליט"א את האורחים כי מכיוון שבאזור זה עדיין אין עירוב, יש להיזהר מאוד שלא לטלטל.

בליל שבת נערך "באטע" פה מאוד בדירה בה התאכסן ראש הישיבה שליט"א. שרו יחד והתחזקו בעצותיו של רבנו ז"ל.

בבוקר לפני התפילה למד ראש הישיבה שליט"א זוהר הקדוש, ולאחר מכן שוחחו על נושאים מעניינים שונים שעלו השבוע במכתבים הקדושים של "עצת אמונה". ראש הישיבה שליט"א התפלל לפני העמוד בשחרית ובמוסף, וכן קרא בתורה בהתלהבות וחיות עצומה.

לאחר התפילה בקידוש, לימד ראש הישיבה שליט"א "סיפורי מעשיות". מכיוון שלא היו מספיק ספרים לכולם, לימד ראש הישיבה שליט"א בעל פה מהמקום בו אוחזים כעת – על הבעל תפילה הכשר שהיה מסתובב לתקן את העולם כולו ולהוציאם משטויותיהם ורעתם. ראש הישיבה שליט"א האריך לדבר על כך שרק באמצעות תפילה אפשר לצאת מכל בעיה שהיא, וזו העצה היחידה לכל דבר: למצוא מקום שקט ולשוחח עם השם יתברך כמו שמשוחחים עם חבר קרוב בשפת האם, ולבקש מהשם יתברך שנוכח כבר להרגיש את האור והמתיקות של הבורא, ולעזוב את כל השטויות והעבירות.

אחר הצהריים המשיך ראש הישיבה שליט"א ללמוד זוהר הקדוש בבית הכנסת, ובסעודה שלישיית לימד ראש הישיבה שליט"א "ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קס"ה על הפסוק "ואהבת לרעך כמוך".

ניתן לשמוע דיווחים מהשבת הנפלאה בקו "קול ברסלב", בשלוחת "שבתים". הקישו 1 לאידיש, לאחר מכן 4 לשיחות וראיונות, ואז מספר 6 ל"שבתים".

השבת השאירה טעם נעים מאוד אצל כל התושבים, המצפים שראש הישיבה שליט"א יגיע מעתה לעיתים קרובות יותר לשבת קודש באזור החדש.

בפֿשֶׁת מִפְּנֵי שְׁאֲכָתֵב לָךְ אֶת הַמִּנְהָגִים שְׁנוּהָגִים אֲצִלְנוּ כְּשֶׁעוֹשִׂים חֲלָאקָה וְעוֹשִׂים אֶת הַפְּאוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת; כְּשֶׁעוֹשִׂים חֲלָאקָה לְיֵלֵד, עוֹשִׂים לוֹ אֶת הַפְּאוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת - הַהוֹרִים צְרִיכִים דְּבַר רֵאשׁוֹן לְהוֹדוֹת לְהֵשִׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזוֹכִים לָזֶה, כְּבַר אוֹחֲזִים פָּאן; כְּמָה יְהוּדִים מְצַפִּים לְשִׂדְוָכִים, אִי אֲפֻשֶׁר לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר שֶׁפְּחוּרִים וּבְחוּרוֹת עוֹבְרִים, וְגַם אֲחֵרֵי שֶׁהִתְחַתְּנוּ; כְּמָה יְהוּדִים מְצַפִּים לְיֵלֵדִים, כָּל פֶּה הַרְבֵּה יְהוּדִים צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת; וּכְשֶׁכְּבַר אוֹחֲזִים פָּאן, לוֹקְחִים יֵלֵד לְתַלְמוּד תּוֹרָה לְלַקֵּק אֶת הַדְּבָשׁ שֶׁהַמְּלַמֵּד מוֹרַח עַל הָא"ב הַקְּדוֹשׁוֹת - הַהוֹרִים צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהֵשִׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַגִּיד בְּפִה: "תּוֹדָה הֵשִׁם שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְהוֹבִיל אֶת הַיֵּלֵד שְׁלָנוּ אֶל הַמְּלַמֵּד לוֹמַר אֶת הָא"ב הַקְּדוֹשִׁים", וְהַהוֹרִים צְרִיכִים לְתַת צְדָקָה וְגַם לְתַת לְיֵלֵד שְׂיִתּוֹ צְדָקָה, וּלְבַקֵּשׁ: "רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לָנוּ שֶׁהֵבֵן שְׁלָנוּ יִשְׁמַח עִם הַפְּאוֹת כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֶׁהוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִגְזוֹ אֶת הַגָּזוֹן וְהַפְּאוֹת, שֶׁיִּשְׁאַר יְרֵא שְׁמַיִם וְקָדוֹשׁ".

(עֲצֵתוֹ אֲמוּנָה אֲמוֹר תִּשְׁפִּי)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ישראל יאזשעף הי"ו ירושלים עיר"ק
 לשמחת בר מצוה לבנו למזל טוב
 הבחור משה ארי' יאזשעף נ"ו
 ...
 מו"ה חיים ישעיהו דעפרים הי"ו קרית ברסלב
 להולדת הבן למזל טוב
 ...
 מו"ה שלמה זאלדאן הי"ו בני ברק
 להולדת הבן למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימות החול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימות החול 9:00	20 דק' לפני השקיעה ערבית ימות החול 20:00	
יום שני בשעה 21:00	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדה"נ 15 דק' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2 טבריה רחוב משה שפירא 2 אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:15	10 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש נהר הירדן 25 בית שמש רמה ד' 3- רח' הנרדעא 24
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
יום שלישי בשעה 21:30	---	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה מנחה מעריב ימי חול בזמן	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה) ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
---	---	20 דק' לפני השקיעה סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 דק' לפני השקיעה	
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15		9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	
יום שני בשעה 21:00	---		---	---	

